

BR ANTONIUS DIEKER

geboren te Etten op 18 augustus 1931
overleden te Bogor
op 30 augustus 2003

Hij werd geboren te Etten (Gld.) op 18 augustus 1931 en trad door zijn professie op 8 september 1949 toe tot de Congregatie der Broeders van O.-L.-Vrouw van Lourdes. Br. Anton overleed te Bogor, Indonesië, op 28 augustus 2003 en werd begraven op het kerkhof Cipaku bij Bogor op 30 augustus 2003.

Als kind van goede katholieke ouders kreeg hij een degelijke katholieke opvoeding. Via de pastoor van de parochie kwam de jonge Theo in aanraking met de Broeders van Dongen en met toestemming van z'n ouders vertrok hij naar het juvenaat om broeder te worden. Bij zijn inkleding ontving hij de naam Broeder Antonius Maria. Als zoon van een boerengezin werkte hij tijdens zijn noviciaat op de boerderij van Overdonk, waar hij zich goed thuis voelde, maar soms ook in de keuken, wat hem ook wel beviel.

Na zijn eerste professie verhuisde hij naar het Gerardus-Majellahuis te Dongen waar hij zijn opleiding tot kok begon. Daarna heeft hij in verschillende huizen als kok gewerkt o.a. in Heiloo, op Overdonk in Dongen, op Mariaoord in Vught en in Nijmegen. Intussen had hij een kokscursus gevolgd en zo werd hij niet alleen een kundige, maar ook een gediplomeerde kok.

In Nijmegen vroeg de provinciale overste hem of hij missionaris wilde worden in Indonesië en op 17 november 1965 vertrok Br. Anton daarheen en kwam op het eiland Bangka te wonen. Daar hielp hij mee in de koeienstal, waarvan de opbrengst ten goede kwam aan de broeders en de ouden van dagen van het bejaardenhuis. Daarna verhuisde hij naar Desa Putera op Java en met de hulp van bekenden van de Rabobank bracht hij de koeienstal daar tot grote bloei.

De melk van deze koeienstal werd gebruikt voor de weeskinderen van het internaat op Desa Putera en ook doorverkocht aan het ziekenhuis van Jakarta, wat weer geld binnen bracht voor de kinderen van het weeshuis.

Daarna verhuisde hij naar Bogor om enkele jaren te zorgen voor het ontmoetingshuis van de parochianen en de onderwijzers. Bogor werd nu zijn vaste woonplaats. In dit convent had hij de zorg voor het economaat, zowel voor het convent zelf, als voor het plaatselijke schoolbestuur van de stichting "Budi Mulia". Daar vierde hij ook zijn 50-jarig jubileum als broeder van deze congregatie. Hij was ook actief in het kerkelijke leven, vooral op het gebied van het sociale caritatieve werk. Zelfs beheerde hij het economaat van de parochie van de kathedraal te Bogor van 1985 tot en met 2001.

Zijn bijzondere aandacht voor de meest arme mensen kwam ook goed tot uiting bij het beheren van het fonds dat de stichting HAUN (Hulp Aan Landgenoten In Indonesië) had opgericht voor de arme Indische mensen in Indonesië. Br. Anton gaf hen maandelijks geld, dat uit het HALIN fonds kwam. Hij bezocht ook vaak die mensen die in en rondom Bogor woonden. Zijn leven in eenvoud met weinig woorden, maar met hard werken werd een getuigenis voor iedereen in zijn omgeving. Vaak vond men hem biddend in de kapel van het broederhuis, want hij was een vroom man.

Gedurende de laatste jaren van zijn leven ging zijn gezondheid langzaam achteruit. De astma-aanvallen, waaraan hij leed, hinderden hem in zijn werk van elke dag, maar hij klaagde daarover nooit. De dokter van de polikliniek naast het broederhuis zorgde goed voor hem.

Hij kreeg echter steeds meer last van zijn astma en op de laatste avond van zijn leven werd een astma-aanval zo erg, dat in allerijl de dokter werd geroepen. De ambulance van de polikliniek stond ook reeds klaar om hem naar het ziekenhuis van Jakarta te vervoeren, maar dit hoefde niet meer.

De pastoor van de parochie diende hem het sacrament der zieken toe en daarna gaf Br. Theo zijn ziel terug aan zijn Schepper. Laten wij bidden dat hij voor eeuwig gelukkig mag zijn bij de Heer.

B.E.